

**المختصر في صفة العمرة وأحكامها
(الجمعية)**

**Умра – начин
обављања и прописи
(сажетак)**

Умра – начин обављања и прописи (сажетак)

Нека је хвала Аллаху, Господару светова, и нека су салавати и селами на нашег посланика Мухаммеда, његову породицу и све асхабе.

А затим:

Ово је сажета брошура која говори о опису умре, њеним прописима и адабима. У њој смо настојали да објаснимо већину онога што је потребно знати онеме ко обавља умру.

Молимо Узвишеног Аллаха да ово дело учини искреним ради Његовог лица и да се њиме окористе сви муслимани.

Научни одбор Асоцијације за исламски садржај на светским језицима.

Увод

Прво: Услови прихватања ибадета

Ибадет није прихваћен код Аллаха, Узвишеног, осим под два услова:

Искреност – што значи да се ибадет извршава искључиво ради Аллаховог задовољства и ради Џеннета.

Аллах, Узвишени, каже:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾ [1],

А наређено им је било само да Аллаха обожавају, искрено Му веру исповедајући, као прави монотеисти...“¹ (Ел-Бејјине, 5).

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао је:

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى».

„Доиста се дела вреднују према намерама, и сваком човеку припада оно што је наумио.“²

Слеђење Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, у ибадету речима и делима.Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао је:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ»

„Ко унесе у нашу ствар (веру) нешто што није од ње, то ће бити одбијено.“³ У предању које бележи Муслим, бр. 1718., стоји:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ».

„Ко уради дело које нисмо прописали, оно ће бити одбијено.“⁴

¹ То значи: потпуно се окренути Аллаху и Његовом обожавању, удаљавајући се од обожавања свега мимо Њега. (Тефсир ес-Са‘ди, стр. 538.)

² Ел-Бухари, бр. 1; Муслим, бр. 1907.

³ Ел-Бухари, бр. 2697; Муслим, бр. 1718.

⁴ Муслим, бр. 1718.

Друго: Пропис познавања како се обавља умра и који су њени прописи

Ко год жели да се приближи Узвишеном Аллаху кроз неко богослужење (ибадет), треба да се упозна са упутом Посланика, мир и благослов нека су на њега, у тој врсти ибадета, како би његов чин био у складу са Сунетом. Посланик, мир и благослов нека су на њега, подстицао је људе да га следе и да се руководе његовим примером. У том духу, Малик ибн Хувејрис, нека је Аллах задовољан њиме, пренео је да је Посланик, мир и благослов нека су на њега, рекао:

«صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي».

„Клањајте онако како видите да ја клањам.“¹

Џабир, нека је Аллах задовољан њиме, казао је:

«رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَزِمِي عَلَى رَأْسِهِ يَوْمَ النَّحْرِ وَيَقُولُ: لِنَأْخُذُوا مِنْ أَسْكَكُمْ، فَإِنِّي لَا أَدْرِي لَعَلِّي لَا أَحْجُ بَعْدَ حَجَّتِي هَذِهِ».

„Видео сам Аллаховог Посланика, мир и благослов нека су на њега, како баца каменчиће са своје јахалице на дан Курбан - бајрама, говорећи: ‘Узмите од мене обреде хаџа, јер не знам да ли ћу након овог мог хаџа поново обавити хаџ.’“²

¹ ел-Бухари, бр. 6008.

² Мислим, бр. 1297.

Треће: Вредност умре

Умра има општу и посебну вредност

Општа вредност:

Ебу Хурејре, нека је Бог задовољан њиме, преноси да је Божији Посланик, мир и благослов нека су на њега, рекао:

«الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ».

„Од једне умре до друге умре бришу се греси који су почињени између њих, а за исправно обављен хаџ нема друге награде осим Раја.“¹

Абдуллах ибн Месуд, нека је Бог задовољан њиме, преноси да је Божији Посланик, мир и благослов нека су на њега, рекао:

«تَابِعُوا بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ، فَإِنَّهُمَا يَنْفِيَانِ الْفَقْرَ وَالذَّنْبَ كَمَا يَنْفِي الْكَبِيرُ [8] خَبَثَ الْحَدِيدِ وَالذَّهَبِ وَالْفُضَّةِ، وَلَيْسَ لِلْحَجِّ الْمَبْرُورِ ثَوَابٌ إِلَّا الْجَنَّةُ».

„Неизменично обављајте хаџ и умру, јер они уклањају сиромаштво и грехе, као што ковачки мех уклања нечистоћу из гвожђа, злата и сребра. А за исправно обављен хаџ нема друге награде осим Раја.“²³

Посебна вредност

¹ Ел-Бухари, бр. 1773; Муслим, бр. 1349.

² Ет-Тирмизи, бр. 810; ен-Несаи, бр. 2631.

³ Фраза „ковачки мех“ означава место где ковач или златар пали ватру како би загревао метал и прочишћавао га од нечистоћа. (Темхид, Ибн Абдул-Бер, 15/102)

Посебна вредност умре је умра у Рамазану. Од Ибн Аббаса, нека је Бог задовољан њиме и његовим оцем, преноси се да је Посланик, мир и благослов нека су на њега, рекао:

«عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَقْضِي حَجَّةً مَعِيَ» [10].

„Умра у Рамазану има вредност хаџа са мнош.“¹

Начин обавља умре

Прво: Прописи везани за микате

Микати су места која је одредио Аллахов Посланик, на којима онај ко жели да обави хаџ или умру отпочиње обреде, приступајући тиме обављању овог ибадета.

У складу с тим, онај ко наиђе на једно од тих места и жели да обави хаџ или умру, обавезан је да на том месту донесе намеру (занијети) да од тог тренутка улази у обреде умре. Дакле, није дозвољено прећи микат без конкретне намере уласка у обреде за оне који желе обавити хаџ или умру.

Што се тиче онога ко се налази на неком месту између миката и Меке, његов микат је у том случају управо место на којем се у том

¹ „То јест, она је равна хаџу са мнош, као што је наведено у другој верзији предаје.“

тренутку налази. Дакле, он ће на том месту занијетити да улази у обреде хаџа или умре.

Они који се налазе у самој Меки и желе да уђу у ихрам ради обављања хаџа, ући ће обрееде из саме Меке. Међутим, онај ко жели да обави умру мораће изаћи изван граница харема Меке, до места као што је Тен'им, како би ушао у обреде.

Онај ко путује авионом ступа у ихрам када се нађе отприлике у равни са микатом. Зато треба да се припреми и обуче ихраме пре него што стигне до миката. Када буде изнад миката одмах треба да донесе намеру за обреде. Није му дозвољено да одложи ступање у обреде до слетања на аеродром. Како би био сигуран да не пропусти микат због брзине авиона, може из предострожности изговорити телбију мало пре него што стигне до миката.

Друго: Опис ихрама и његови прописи

Ономе ко жели да ступи у ихрам прописано је следеће:

Купање (гусл), што је потврђени суннет и за мушкарце и за жене, па чак и за жену у менструацији или у постпорођајном периоду.

Мирисање најбољим мирисом који нађе, било да је то уље од агаровог дрвета или неки други мирис, на глави и бради. Није му штетно ако мирис остане након ступања у ихрам.

Што се тиче жене, није јој дозвољено да користи мирис, како га странци (мушкарци) не би осетили.

Облачење одеће ихрама, која се састоји од доњег (изар) и горњег дела (рида), а по суннету би требало да буде бела и чиста. Када жене ступају у ихрам, могу носити шта год желе, под условом да не истичу своје украсе. Једино им није дозвољено да носе никаб и рукавице. Уместо тога, могу покрити своје лице и руке нечим другим.

Улазак у обреде након обављеног намаза

Препоручено је ступити у обреде после неког прописаног намаза, било да је реч о обавезном (фарз) или добровољном (нафила) намазу. Међутим, ово није обавезан услов.

Рећи ће: „Леббејкеллахумме умретен.“ Уколико се умра обавља за другу особу, онда треба рећи: „Леббејкеллахумме умретен за (навести име особе).“

Уколико се боји да неће успети испунити све обреде, онај ко ступа у обреде треба рећи: „Леббејкеллахумме 'умретен, ве ин хабесени хабис фе мехилли хајсу хабестени (Ако ме нешто спречи, онда излазим из ихрама том приликом).“ Дакле, ако умру или хаџ услови овим и деси му се нешто што му препречи пут

до завршетка ибадета, он тиме излази из обреда без икаквих последица.

Након тога, треба много изговарати телбију: „Леббејкеллахумме леббејк, леббејке ла шерике леке леббејк, иннел хамде вен-ни'мете леке вел-мулк, ла шерике лек.“

Мушкарци је требају изговарати гласно, а исто тако и жене уколико их неће чути мушкарци. Изговарање телбије је посебно препоручено када дође до било какве промене стања или времена, на пример: када се човек попне на узвисину, када се спусти у долину, када настане дан или ноћ и тако даље.¹

¹ Значење речи „Леббејке Аллахумме леббејк“ Израз „Леббејкаллахумме“ значи: „Одазивам Ти се, Господару, изнова и изнова“, што указује на потпуно прихватање Аллахове наредбе и доследност у покорности Њему. Фраза „Инне-л-хамде ве-н-ни'мете леке ве-л-мулк“ садржи дубока значења:

„Ел-хамду“ – означава приписивање савршених особина ономе ко је достојан похвале, уз љубав величање. Када се понавља, постаје изрицање хвале.

„Ен-ни'ме“ – односи се на све благодати које Аллах дарује робовима, било да се ради о постизању онога што желе или о отклањању непожељног.

„Ел-мулк“ – значи „власт припада само Теби“, јер је Аллах једини истински Владар.

„Ла шерике лек“ – „Нема судруга“, што значи да нико не учествује с Њим у Његовим савршеним својствима,

Телбија је прописана током умре од ступања у ихрам до почетка тавафа.

Онај ко је у обредима (мухрим) мора бити опрезан и чувати се да не уради нешто од дела која су забрањена у обредима, све док не изађе из обреда.

Треће: Опис тавафа

Када мухрим уђе у Свети храм у Меки, препоручено је (суннет је) да прво крочи десном ногом и проучи дову која се учи приликом уласка у џамију. Најверодостојнија дова гласи: „Аллахуммефтах ли ебвабе рахметик.“ (Аллаху, отвори ми врата Твоје милости.) Ова дова се изговара при уласку у било коју џамију, а није посебно везана само за Свети храм у Меки.

Када започне са тавафом, престаје са телбијом и тада му је прописан идтиба'. Идтиба' значи да средину горњег дела одеће ихрама стави испод своје десног пазуха, а његов крај пребаци на своје лево раме. А када заврши са тавафом, горњи део ихрама ће вратити у првобитни положај, будући да се идтиба' односи искључиво на обављање тавафа.

Потом ће прићи црном камену, додирнути га десном руком и пољубити. Уколико није у

укључујући једино власништво, стварање, управљање и божанство. (Сажето из „Меџму'у фетава ве реса'ил ел-Усејмин“, 22/96)

прилици да га пољуби, додирнуће га само руком, па ће своју десницу пољубити. Ако ни то не буде у стању, додирнуће га нечим што има при себи, попут штапа, па ће онда тај штап пољубити. Ако ни то не може, окренуће се према црном камену и показати руком на њега. Најбоље је да не изазива гужву и не узнемирава друге људе због тога.

Када ходочасник додирне црни камен или руком га поздрави, изговариће: „Аллаху Екбер“ (Аллах је највећи).

Затим ходочасник започиње таваф, крећући се удесно, тако да му Каба остаје с леве стране. Када стигне до Јеменског угла (ер-рукнул-јемани), ако је могуће, додирнути ће га десном руком, али га неће пољубити.

Ако није у могућности да га додирне, не треба да се гура нити да му указује руком, јер то није прописано.

Између Јеменског угла и црног камена, ходочасник изговара следећу дову: „Раббена атина фид-дунја хасенетен, ве фи-л-ахирети хасенетен, ве кина азабен-нар. / Господару наш, подари нам добро на овоме свету и добро на Ахирету (на оном свету), и сачувај нас од ватре паклене.“

Сваки пут када ходочасник прође поред црног камена показује према њему десном

руком и изговара: „Аллаху Екбер“ (Аллах је највећи).

Током остатка тавафа, ходочасник може упућивати дове, изговарати зикр и учити Кур'ан, према својој жељи.

Препоручено је да ходочасник брже хода у прва три круга тавафа, што подразумева жустар ход са кратким корацима. У преостала четири круга, нема брзог хода – тада хода уобичајено, без убрзавања.

Када заврши таваф, прићи ће месту које се зове "Меками Ибрахим" и прочитати:

﴿...وَأَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى...﴾

„Нека вам место на којем је Ибрахим стајао буде простор где ћете намаз обављати!“ (Ел-Бекара, 125.) Потом ће клањати два реката иза њега уколико буде у прилици. Ако не, онда ће их клањати на било којем месту. На првом рекату послје Фатихе проучиће:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾

Суру Ел-Кафирун, (Ел-Кафирун, 1.) а на другом рекату после Фатихе, проучиће суру Ел-Ихлас.

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾

... (Ел-Ихлас, 1.)

Начин кретања између Сафе и Мерве

Када човек обави таваф и два реката, кренуће према Сафи. Када јој се приближи, проучиће:

{إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...}

„Сафа и Мерва су, доиста, Аллахова обредна места (и знамења).“ (Ел-Бекара, 158.) А затим ће рећи: „Ебдеу бима бедеаллаху бихи / Започињем оним чиме је Аллах започео.“

«أَبْدَأَ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ».

„Ебде'у би ма беде'аллаху бихи (Започињем са оним чиме је Аллах започео).“¹

После тога, попеће се на Сафу толико да види Кабу или страну у којој се она налази. Окренуће се према Каби и величати Аллаха, говорећи:

„Ла илахе иллаллах, валлаху екбер, ла илахе иллаллаху вахдеху ла шерике лех, леху-л-мулку ве леху-л-хамду, јухји ве јумиту, ве хуве ала кулли шеј'ин кадир. Ла илахе иллаллаху вахдеху, енџезе ве'адеху, ве несаре абдеху, ве хеземел-ахзабе вахдеху / Нема Бога осим Аллаха, Аллах је највећи. Нема бога осим Аллаха који нема судруга. Њему припада сва власт и сва хвала. Он оживљава и усмрћује, и Он је Свемоћан. Нема истинског божанства осим Аллаха Јединог, који је испунио Своје обећање, помогао Свога роба и сам савладао савезнике.“

¹ Муслим, бр. 1218.

Овај зикр ће проучити три пута, а између та три упућиваће дове Аллаху.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَرَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

„Ла илахе иллалах, вахдеху ла шерике лех, леху-л-мулку ве леху-л-хамду, ве хуве ала кулли шеј’ин кадир. Ла илахе иллаллаху вахдеху, енџезе ва’деху, ве несаре абдеху, ве хеземе-лахзабе вахдеху. / Нема истинског божанства осим Аллаха, који нема судруга, Њему припада сва власт и сва захвала, и Он је Свемоћан. Нема истинског божанства осим Аллаха Јединог, који је испунио Своје обећање, помогао Свога роба и Сам поразио савезнике." Овај зикр се учи три пута, а између та три пута упућују се дове Аллаху.

Затим ће сићи са Сафе и кренути ка Мерви. Када стигне до зеленог знака (светла), потрчаће све док не стигне до следећег зеленог знака. Након тога, наставиће ходати на уобичајен начин. Важно је напоменути да за жене није прописано ово трчање.

Када стигне до Мерве прописано му је да уради оно што је урадио на Сафи.

Потом ће сићи са Мерве и кренути ка Сафи. Када дође до првог зеленог знака, потрчаће све

док не стигне до другог, након чега ће наставити нормално ходати даље.

Овако ће поступати све док не обави седам кругова. Одлазак од Сафе до Мерве рачуна се као један круг, а повратак од Мерве до Сафе као други.

Током овог кретања спомињаће Аллаха онако како му је најпогодније.

Пето: Бријање главе или шишање косе

Када се обави таваф и кретање између Сафе и Мерве, мушкарац је дужан да обрије главу или да се ошиша. Суннет је да се цела глава обухвати бријањем или шишањем.

Бријање је вредније од шишања, осим када се умра обавља непосредно пред хаџ. Ако неће бити довољно времена да коса поново израсте, боље је да се током те умре само ошиша, како би могао обријати главу током хаџа.

Што се тиче жена, оне ће скратити косу најмање онолико колико износи јагодица прста.

Махзуратул-ихрам – Радње које су забрањене због ихрама (обрета ходочашћа) током обављања хаџа и умре

Оне су:

1. Бријање, скраћивање и депилирање длака са било ког дела тела.

2. Сечење ноктију, потпуно или делимично, на рукама и ногама.

3. Покривање главе нечим што ће је директно додиривати, попут капе и турбана, али и било чега другог, као што су марамица, картон и слично. Ово се односи само на мушкарце, а не и на жене.

4. Облачење одеће која је скројена по облику било ког дела људског тела, попут панталона, кошуља, чарапа, рукавица и слично. Ово се односи само на мушкарце, док је женама забрањено да носе само:

а. Никаб или бурку. Ипак, женама је прописано да покрију своја лица у присуству мушкараца који им нису махреми нечим другим осим никаба, попут уобичајене одеће, чак и ако им та тканина додирује лице. Није прописано да жене стављају повез на главу како би спречиле да им тај застор додирује лице.

б. Рукавице. Ипак, женама је прописано да сакрију своје руке од мушкараца који им нису махреми, на пример, увлачењем руку у рукаве одеће.

5. Стављање мириса на тело или на одећу ихрама.

6. Лов и убијање копнених животиња.

7. Склапање зарука, било за себе или за друге.

8. Склапање брака

9. Телесно наслађивање мимо полног односа, као што је љубљење, додиривање са страшћу и слично.

10. Сполни однос.

Сажетак радњи умре:

1. Окупати се.
2. Намирисати се.
3. Обући одећу ихрама (горњи и доњи огртач).
4. Улазак у ихрам – то је намера којом се приступа овом ибадету.
5. Учење телбије.
6. Таваф.
7. Клањање два реката (након тавафа) иза Меками Ибрахима.
8. Кретање између Сафе и Мерве.
9. Обријати главу или скратити косу. Аллах најбоље зна. Нека су салавати и селам на нашег веровјесника Мухаммеда.

Sadržaj

Умра – начин обављања и прописи (сажетац).....	2
Увод	2
Прво: Услови прихватања ибадета.....	2
Друго: Пропис познавања како се обавља умра и који су њени прописи	4
Треће: Вредност умре	5
Начин обавља умре	6
Прво: Прописи везани за микате	6
Друго: Опис ихрама и његови прописи	7
Треће: Опис тавафа.....	10
Начин кретања између Сафе и Мерве	13
Пето: Бријање главе или шишање косе	15
Махзуратул-ихрам – Радње које су забрањене због ихрама (обрета ходочашћа) током обављања хаџа и умре	15
Сажетац радњи умре:	17